

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΓΓΕΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρ. χρ. 12.
Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτέα ἑτησίως ἢ κατ' ἐξαμηνίαν
εἰς δύο ἴσας δόσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»

Ἐν Ἀδρ. Μουσῶν ἀριθ. 6.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 2 Δεκεμβρίου 1884.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. ἀνταποκρι-
ταὶ ἡμῶν νὰ καταστήσωσι γνωστὰ τὰ
ὀνόματα τῶν τυχόν ἀρνούμενων ἢ
δυστροπούντων νὰ πληρώσωσι συνδρο-
μητῶν, ὅπως ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου δι-
ακοπῇ ἢ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τοῦ
φύλλου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ : Περί δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. — Ἐρ-
γα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά,
καλλιτεχνικά. — Ἡμερολόγιον. — Ἑβδομάς. —
Ἀπαντήσεις ἀνερωτήσεων. — Πνευματικαὶ ἀ-
σχήσεις. — Ἀλληλογραφία.

ΦΥΛΛΟΥ : Μετὰ τὴν φιλοξενίαν, διήγημα ὑπὸ Ἰ.
Μ. Δαμβέρην. — Ὁ ἐν Ῥωμανίᾳ μισελληνι-
σμός ὑπὸ Π. Πανῶ. — Διεθνὲς συνέδριον τῆς
προϊστορικῆς ἀνθρωπολογίας καὶ ἀρχαιολο-
γίας. — Ἡ βοιομηχανία τῶν βελονῶν ὑπὸ Ν.
Σωροκιάδου. — Ἡ Ἀϊσέ, διήγημα κατὰ μετὰ-
φρασιν Ἰ. Α. Βρετού.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πολλοὶ πολλάκις διὰ τοῦ τύπου ἀπε-
φάνθησαν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἐν ἄλλοις ἀ-
νάγκην δημοτικῶν σχολείων, δηλαδή ἐκ-
παιδεύσεως τοῦ λαοῦ· ἐγὼ δὲ προσθέτω
ὅτι ἀπορίας ἄξιον εἶναι πῶς ἕως τῶρα ὁ
πρόεδρος τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως πα-
ρημέλησε τὰ τῆς δημοτ. ἐκπαιδεύσεως,
ἐνῶ καλῶς γινώσκει καὶ ἐκ τῆς παλαιᾶς
ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς συγχρόνου ἱστορίας, ὅτι
ἡ ἀναγέννησις ἔθνους, ὡς καὶ παντὸς ἀν-
θρώπου, ἵνα ἐπιτύχῃ, πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ
τὰ δημοτ. σχολεῖα. Ἡμεῖς δὲ οὐδὲ ἐν ἔ-
ρχομεν καθ' ὅλον τὸ Κράτος δημοτ. scho-
λεῖον, ἀντάξιον τοιοῦτον ὀνόματος, ἀλλὰ
μόνον βδελυρὰ τινα καταγῶγια ρυπαρό-
τητος καὶ πενιχρὰς τρώγλας ἐνθα τῶν
ταλαιπῶρων παιδίων καταστρέφεται ἡ
ὕψις, ἐνῶ ἀνίκαναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
καὶ σκληροὶ διδάσκαλοι, οὐδ' ἐλαχίστην
συνειδήσιν ἔχοντες τῆς ἱερότητος τῆς ἀ-
ποστολῆς τῶν, περιορίζονται ὡς ἐξ ἀγγα-
ρείας νὰ τὰ διδάσκωσιν ὀλίγην ἀνάγνωσιν
καὶ γραφὴν!

Καὶ ὅτι μὲν τοσοῦτον ἀθλίᾳ εἶναι ἡ
κατάστασις τῶν σχολείων οὐδεὶς ἀγνοεῖ,
ἀν δὲ εὐρίσκονται ἀκόμη γονεῖς ἄγοντες
τὰ τέκνα αὐτῶν ἐπὶ φανεράν ἀπώλειαν,
τοῦτο δύο τινὰ ἀποδεικνύει, τὴν ἀκατα-

πόνητον φιλομάθειαν τοῦ Ἑλλήνος, ἀλλὰ
καὶ τὴν ἐσχάτην αὐτοῦ πενίαν, διότι οἱ
ἔχοντες μικρὸν τι ἀποταμίευμα ὅχι εἰς
δημόσια ἀλλ' εἰς ἰδιωτικὰ σχολεῖα στέλ-
λονται τὰ τέκνα αὐτῶν, προτιμῶντες χάριν
τούτου νὰ στερηθῶσι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἱμα-
τίου. Τίς δὲ σήμερον ἀγνοεῖ ὅτι τὰ δη-
μοτ. σχολεῖα δὲν εἶναι μόνον γραμματῶν
διδασκῆρια, ἀλλὰ μάλιστα μορφωτικὰ τοῦ
ἥθους καὶ τῆς ψυχῆς; Διότι τί ὠφελεῖται
ὁ ἄξεστος καὶ ἀνάγωγος παῖς ἀν μᾶθῃ ὀ-
λίγα μόνον γράμματα, μείνη δὲ ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ ἀμόρφωτος καὶ δὲν διδαχθῇ ἀπὸ
τὸν διδάσκαλον πόσον ἀναγκαῖα πράγ-
ματα εἶναι ἡ τάξις καὶ ἡ καθαριότης καὶ
πόσον συντελοῦσιν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ
ἀνθρώπου ἡ ἡμερότης τοῦ ἥθους καὶ ἡ
φιλάνθρωπία; Ἀλλὰ καὶ ἀν ἐξ ἀνάγκης
ἀποστηθίσῃ ὡς ψιττακὸς τὰ κυριώτερα
κεφάλαια τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς χρηστο-
θείας, ποία ἡ ἐκ τῆς διδασκαλίας τούτων
ὠφέλεια, ἀν δὲν ἔχῃ ὁ μαθητὴς ὑπόδειγμα
καὶ ὑπογραμμὸν τῶν διδασκομένων, αὐτὸν
τὸν διδάσκαλον καθάριον, ἡμερον, προσ-
ηγῇ καὶ φιλόστοργον; ἀλλὰ καὶ τοιοῦτων
διδασκάλων οἱ λόγοι καὶ αἱ προτροπαὶ
θὰ μένωσιν ἀκαρποὶ ἐφ' ὅσον ὁ μαθητὴς
δὲν ἀγαπήσῃ τὸ σχολεῖον καὶ δὲν παύσῃ
νὰ θεωρῇ αὐτὸ ὡς περ τύπον καθεύξεως
καὶ βασιάνων.

Διὰ νὰ γίνῃ ὅμως τὸ σχολεῖον ἀγαπη-
τὸν εἰς τὸν μαθητὴν, πρέπει νὰ ἔχῃ τι τὸ
θέλγον, πρέπει νὰ ἦναι εὐπρεπέστερον τῆς
πατρικῆς καλύβης καὶ νὰ εὐρίσκη ἐκεῖ ὁ
παῖς πράγματα διεγείροντα τὴν περιέρ-
γειαν καὶ τὴν φιλομάθειαν αὐτοῦ, πρέπει
ν' ἀγαπήσῃ μετὰ πόθου τὸν κήπον τοῦ
σχολείου, τὸ γυμναστήριον αὐτοῦ, τὰς
ὥραίους εἰκόνας, τὰς ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς
αἰθούσης ἀνηρτημένας, καὶ ν' ἀκούῃ τὴν
μητέρα αὐτοῦ ἐπαινοῦσαν τὴν εὐπρέπειαν
τοῦ οἰκοδομήματος, καὶ πρέπει τέλος
πάντων νὰ εὐρίσκη ἐν αὐτῷ διδασκάλους
ἀγαθοὺς καὶ προσηνεστεροὺς εἰ δυνατόν
τῶν ἰδίων γονέων. Ἄν ὅμως ἀντὶ τούτων
ἦναι τὸ σχολεῖον ρυπαρόν τι καὶ ἀνήλιον
δωμάτιον ἢ καὶ ἐτοιμόρροπος καλύβη, ὡς
εἶναι τὰ πλεῖστα τῶν ἤδη ὑπαρχόντων,
γυμνὸν δὲ πάσης εὐκοσμίας καὶ ἀνέσεως
καὶ κατ' οὐδὲν ἄλλο διαφέρει τῆς πενι-
χρᾶς αὐτοῦ κατοικίας, πλὴν ὅτι ἐκεῖ μόνον
τὴν ὥραν τοῦ ὕπνου περιορίζεται, ἐνῶ
ἐν τῷ ἐτέρῳ ἀναγκάζεται νὰ μένῃ ὥρας
ὀλοκλήρους καθευγμένος, τότε βεβαίως
θ' ἀποστραφῇ τὸ σχολεῖον ὁ μαθητὴς καὶ
θὰ θεωρῇ τὸν διδάσκαλόν του ὡς ἄλλον
δεσμοφύλακα. Ὅτι δὲ τὸ οἶκημα ἔχει
μεγάλην ἰσχὺν ἐπὶ τῆς μορφώσεως τοῦ ἥ-
θους τῶν ἐνοικούντων, τοῦτο εἶναι ἀναμ-

φισβήτητον πόρισμα μακρᾶς πείρας, ὅθεν
πάντα τὰ ἔθνη ἀμιλλῶνται νῦν περὶ τὴν
οἰκοδομὴν μεγαλοπρεπῶν διδασκηρίων· οἱ
δὲ Ἑλβετοὶ οἵτινες δὲν εἶναι μὲν πλουσι-
ώτεροι ἡμῶν, ὑπερτεροῦσιν ὅμως κατὰ
τὴν φιλοπατρίαν, οἰκονομοῦντες ἀπὸ πολ-
λὰς ἄλλας δαπάνας, καθ' ἡμέρας μὲν ἀνα-
πορεύκοντες, κατ' ἐκείνους δὲ περιττάς,
ὠκοδόμησαν μεγαλοπρεπέστατα σχολεῖα,
λέγοντες ὅτι ἡ πολιτεία πρέπει ὡς φιλό-
στοργος μήτηρ νὰ παραλαμβάνῃ τὰ τέκνα
αὐτῆς ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας καὶ διὰ
πάσης θυσίας νὰ παιδαγωγῇ αὐτὰ ἐν ἀ-
ρετῇ καὶ σοφίᾳ, ἀν θέλῃ νὰ ἔχῃ κατόπιν
προμάχους ἀνδρείους καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὸ σῶμα.

Παρ' ἡμῖν δὲ ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ λαοῦ
ἐθεωρήθη ἔκπαλαι ὡς τὸ ἐσχάτον μέλημα
τῶν Κυβερνήσεων, ὅθεν καὶ τὰ τῆς ἐκπαι-
δεύσεως ἀνατίθενται συνήθως εἰς ἀνθρώ-
πους ἀναρμοδίως πρὸς τὰ τοιαῦτα ἔχον-
τας, οἵτινες ἄλλο δὲν κάμνουσι παρὰ νὰ
υπογράψωσι διορισμοὺς καὶ μεταθέσεις
πρὸς ἐξοικονόμησιν φίλων καὶ ψήφων, ἐνί-
στε δὲ ἰδρύνουσι καὶ σχολεῖα νέᾳ δημο-
κοπίας χάριν. Ἀλλὰ κάλλιον τοιαῦτα
σχολεῖα νὰ μὴ ἐγίνοντο, διότι εἶναι χεί-
ρονα καὶ τῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας· καὶ ἵνα
μὴ ὑποτεθῇ ὅτι λέγομεν ὑπερβολὴν, προ-
καλοῦμεν τὸν ἀπιστοῦντα νὰ ἐπισκεφθῇ
τὰ ἐν Ἀθήναις δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων
καὶ κορασίων διὰ νὰ πεισθῇ ἰδίους ὁμωσιν
ὅτι εὐρίσκόμεθα ἀκόμη εἰς τὴν κατωτά-
την τοῦ πολιτισμοῦ βαθμίδα. Ἄν λοιπὸν
ἐδῶ, ἐντὸς τῆς πρωτεύουσας, ὑπὸ τὰ ὁμ-
ματα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐνῶ δὲν παύ-
ουσιν ἀνθρώποι φιλόκαλοι καὶ φιλάνθρω-
ποι νὰ λέγωσι καὶ νὰ γράψωσι δημοσίᾳ,
ὅτι ἡ ὑπαρξίς τοιοῦτων ἐλευσίων διδασκη-
ρίων προσάπτει αἶσχος εἰς τὴν πατρίδα,
καὶ μετὰ παρέλευσιν τοσοῦτου χρόνου οὐ-
δὲν σχεδὸν ἐγένει, φαντάσθητε οἷα θὰ ἦ-
ναι ἡ κατάστασις τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

Ὁ πρῶτος τῆς Ἑλλάδος κυβερνήτης
Ἰωάννης ὁ Καποδίστριας, ἀνθρω-
πος νοημονέστατος καὶ ὅσον οὐδεὶς ἄλ-
λος πεπειραμένος, φιλόπατρις δὲ εἰς ἄ-
κρον καὶ μόνον μέλημα ἔχων νὰ ὠφελῇ-
σῃ τὸν τόπον καὶ νὰ προαγάγῃ αὐτὸν
ἐμψρόνως, κατῆρξε τῆς παλιγγενεσίας τοῦ
ἔθνους ἀπὸ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως
καὶ ταύτης ἀπὸ τῆς οἰκοδομῆς σχολείων,
ὀρθότατα σκεφθεὶς ὅτι ἀνευ καταλλήλων
οἰκημάτων ἡ διδασκαλία δὲν καρποφορεῖ·
ἡ δὲ δαπάνη ἦτο σχετικῶς μικρὰ διότι
ἐγένοντο οὐχὶ ἐπιδείξεως ἀλλ' ὠφελείας
χάριν. Ὅπου δὲ ὑπάρχουσι σήμερον scho-
λεῖα εἶναι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνου τοῦ
ἀειμνήστου καὶ μεγαθύμου ἀνδρός· ὁ βου-

λόμενος δὲ νὰ λάβῃ πείραν αὐτῶν ἅς ἐπισκεφθῇ τὸ ἐν Αἰγίνῃ οἰκοδόμημα, τὸ ἐπὶ πολλὰ μὲν ἔτη χρησιμεύσαν ὡς ὀρνιθῶν, ἐσχάτως δὲ εἰς εἰρκτὴν μεταποιηθέν.

Ἐκτοτε πεντήκοντα παρηλθόν ἔτη, ἡ δὲ δημοτικὴ ἀγωγή ἀντὶ νὰ τελειοποιηθῇ παρημελήθη τοσοῦτον, ὥστε ἐκρίθη ποτὲ ἀναγκαῖον νὰ καταργηθῇ καὶ τὸ ὑπάρχον ἐν Ἀθήναις διδασκαλεῖον, ἔνθα ἕως τότε ἐμορφούντο ὅπωςδὴποτε οἱ δημοδιδάσκαλοι. Τέλος δ' ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἔτους 1878 ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἐκ ληθάρου ἀφυπνισθεῖσα, ἀπεφάσισε νὰ ἐπιληφθῇ σπουδαίως τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἀλλὰ καὶ τότε δυστυχῶς, ὡς καὶ νῦν καὶ πάντοτε τὰ διαταχθέντα ἀπεφασίσθησαν χωρὶς περισκέψεως, χωρὶς μελέτης, χωρὶς προηγουμένης συζητήσεως, αὐτοβούλως δὲ καὶ αὐθαριέτως καὶ μετὰ τῆς ἐξωτερικῆς ἐκείνης ἐπιδείξεως τῆς προοδούσης ἀπειρίαν καὶ κουρόνοιαν. Ὅθεν ἀντὶ νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ πολυμελοῦς συμβουλίου ἐξ ἀνδρῶν ἐντρίβων περὶ τὰ τοιαῦτα τίνων λόγων ἕνεκα τὰ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως δὲν βαίνουσι παρ' ἡμῖν κατ' εὐχὴν, ἀντὶ νὰ ἐρωτηθῶσιν οἱ παλαιοὶ δημοδιδάσκαλοι ἂν ποτε ἐφηρμόσθη αὐστηρῶς ὁ περὶ δημοτ. ἐκπαιδεύσεως ὑπάρχων νόμος καὶ διατί δὲν ἐφηρμόσθη, ἀντὶ νὰ ζητηθῇ τίνος ἕνεκα ἐξηυτελίσθη τοσοῦτον τὸ τοῦ δημοδιδασκάλου ἀξίωμα καὶ τίνι τρόπῳ δύναται ν' ἀναβιβασθῇ εἰς ἀξιώζηλον βαθμόν, ἀντὶ τούτων, κατεσκευάσθησαν τέσσαρα διδασκαλεῖα, καὶ ἐνῶ ὑπῆρχε παντελής ἔλλειψις διδασκάλων, ἰδρῦθησαν πολλὰ νέα σχολεῖα ἐξεδότησαν πίνακες στατιστικοί, ἡγοράσθησαν βιβλία πάμπολλα, ἐνῶ οὐδὲ ἐν σχολεῖον ἔχομεν ἀνθρωπινὸν ἢ τοῦλάχιστον καθάριον.

Ἐὰν ὅμως ταῦτα ἐγίνοντο ἐσκεμμένως, ἔπρεπε ἀντὶ τεσσάρων νὰ συστηθῇ ἐν μόνον διδασκαλεῖον κατ' ἀρχάς, νὰ βελτιωθῇ δὲ εἴτα ἡ τύχη τῶν δημοδιδασκάλων καὶ νὰ ὀρίσθῃ ποσὸν 500 χιλιάδων δρ. ἐν τῷ ἐτήσιῳ προϋπολογισμῷ πρὸς οἰκοδομὴν δέκα τοῦλάχιστον σχολείων κατ' ἔτος, ἐνῶ ταυτοχρόνως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν Νομομηχανικῶν νὰ γίνωσιν ἀμελητὶ αἱ μᾶλλον κατεπείγουσαι ἐπισκευαὶ τῶν ὑπαρχόντων διδασκαστῶν· πᾶσα δὲ αἵτησις, ὅθεν καὶ ἂν προήρχετο πρὸς σύστασιν νέων σχολείων, ν' ἀποκρούηται ἀνεπιφυλάκτως, ἕως οὗ μορφωθῶσι νέοι δημοδιδάσκαλοι ἐν τῷ διδασκαλείῳ. Τότε δὲν θὰ ἡναγκάζετο τὸ ὑπουργεῖον χάριν ἐξουρέσεως προχείρων διδασκάλων νὰ κατασκευάσῃ τὸν περὶ ὑποδιδασκάλων νόμον, δι' οὗ χορηγεῖται τὸ δικαίωμα εἰς δεκαετή μερίκιαν, τίς θὰ τὸ πιστεύσῃ; νὰ διορίζωνται διδασκαλοὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων! Τοιαῦτα πράγματα οὕτε γίνονται, οὕτε κἂν λέγονται ὑπὸ σοφῶν ἀνδρῶν, διότι πᾶς σωφρονῶν παρασκευάζει πρῶτον διδασκάλους καὶ διδασκῆρια καὶ εἴτα ἰδρύει σχολεῖα.

Καὶ εἶναι μὲν ἀλήθεια ὅτι τῆς ἀσυγγνώστου περὶ τὴν ἀγωγὴν τοῦ λαοῦ ἀμελείας αἱ Κυβερνήσεις ἔχουσι συνενόχους τοὺς Δήμους, καὶ ὅτι εἶναι σπάνιον πρᾶγμα νὰ εὐρεθῇ δήμαρχος ἀρκετὰ ἐνάρετος,

ὥστε ἀδιαφορῶν περὶ δευτέρως ἐκλογῆς νὰ ἐπιμεληθῇ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ δήμου, ἐξασφαλίζων τὴν περιουσίαν αὐτοῦ κατὰ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν ψηφοφόρων, καὶ δαπανῶν ἐφ' ᾗ δεῖ καὶ ὄχι ἀσκόπως ἢ πρὸς ἐπιδείξιν καὶ τὸ αἰσχιστον, πρὸς ἀγορὰν ψήφων. Οὐχ ἥττον δὲ σπάνιον εἶναι νὰ εὐρεθῇ καὶ δημοτικὸν συμβούλιον συγκεκροτημένον ἐξ ἀνθρώπων ἀνεπτυγμένων καὶ ἀγαπώντων τὴν καθαριότητα καὶ τὴν τάξιν. Ἀλλ' ἡ ἀμέλεια τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν δὲν ἀπαλλάσσει τῆς εὐθύνης τὸ ὑπουργεῖον, διότι προφανῶς ὁ νομοθέτης, παραδούς εἰς χεῖρας τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ αὐτὴν ὑπεύθυνον τῆς διαχειρίσεως, γνωστὸν δὲ εἶναι ὅτι κατὰ τοὺς ἐλληνικοὺς νόμους αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ εἰσὶν αὐτὸ τοῦτο ὑποχείριοι τῶν νομαρχῶν, δυναμένων νὰ ἐξαναγκάσωσιν αὐτὰς εἰς ὑπακοὴν ὅσας δὲν σέβονται τὸν νόμον, ἢ κωφεύουσι πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον. Ὡστε οὐδεμία πρόφασις εὐλογος ὑπολείπεται εἰς τὴν κυβερνήσιν πρὸς δικαιολογίαν τοσοῦτον ἀσυγγνώστου πρὸς τὰ σχολεῖα ἀμελείας· ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ἐξαναγκάσῃ τοὺς δήμους, πάλιν ἔπρεπε νὰ εἴη ἐκ τῶν ἐνότων νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ὑγείας τῶν φοιτῶντων εἰς τὰ ἀκαθάρτα ἐκεῖνα καὶ μεμισμένα σχολεῖα καὶ νὰ ἐπιφέρῃ ἀπροφασίστως καὶ ἐκ τοῦ προχείρου τὰς ἀναγκαιοτέρας ἐπισκευὰς ἢ βελτιώσεις, ὅσας αἱ ἐπιθεωρητικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ οἱ τῶν σχολείων ἐπόπται ὑποδεικνύουσι. Δυστυχῶς ὅμως εἶναι πασίγνωστον ὅτι οἱ μὲν ἐπόπται διορίζονται πρὸς τὸ θεαθῆναι, αἱ δὲ ἐκθέσεις αὐτῶν ἐναποταμιεύονται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν ὑπουργείων ἢ τῶν δημαρχείων, ἐὰν φθάσωσιν ἕως ἐκεῖ, χωρὶς ποτε νὰ ἐκτελεσθῶσιν αἱ προτεινόμεναι βελτιώσεις.

Ἐπιθυμεῖτε τώρα νὰ μάθητε ἐν ἐπιμέτρῳ πόση ἡ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων φροντίς περὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων, καὶ πῶς ἐφαρμόζεται ἐν αὐτοῖς ἡ νέα συνδιδασκτικὴ μέθοδος; Ἐὰν ἐπισκεφθῆτε τὰ σχολεῖα ταῦτα ἐν ὧρα παραδόσεως, θὰ σᾶς προξενήσῃ ἀποστροφὴν ἢ υπερβάλλουσα ἐκεῖ ἀκοσμία καὶ δυσωδία· θὰ ἰδῆτε ἐντὸς δωματίων ὅπου κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς μόνον δεκαπέντε ἢ εἴκοσι παῖδες ἀκινδύνως χωροῦσι, νὰ κάθηνται συνεσφηνωμένοι ἐξήκοντα καὶ πλεόν. Ἄν δὲ ἐρωτήσῃτε ποῦ εἶναι ὁ κῆπος ἢ τοῦλάχιστον ἡ αὐλή, θὰ σᾶς ἀποκριθῶσιν ὅτι πολλὰ ζητεῖτε, ὅτι ὅμως ὑπάρχουσι τὰ διαχωρητήρια πιστοποιεῖ ἢ ὁσφρησις, διότι ἐὰν ἐνδύμεθα εὐρωπαϊκὰ καὶ πολλὰ ξενικὰ ψιττακίζομεν, κατὰ τὴν καθαριότητα εἴμεθα ὑποδεέστεροι καὶ τῶν βαρβάρων ὅθεν μηχανὴ ἀποπάτου τί θὰ εἰπῇ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα δὲν ἠξέουσι.

Τὰ σχολεῖα ταῦτα εἶχεν ἐπισκερθῇ κατ' ἐντολὴν τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος τοῦ συλλόγου Παρνασσοῦ ἢ παρ' ἐκείνου ἐπὶ τούτῳ ἐκλεχθεῖσα ἐπιτροπὴ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ ἔφριξεν ἰδοῦσα ἀκαθάρσιαν καὶ ἀθλιότητα ἀνήκουστον καὶ ἀπροσδόκητον· ἀλλὰ δυσ-

τυχῶς ἕως ἐκεῖ περιορίσθη τότε ἡ ἐνέργεια τοῦ τμήματος ἐπὶ τῇ διαβεβαιώσει ἐνὸς τῶν μελῶν ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐψήφισε δαπάνην ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν πρὸς οἰκοδομὴν σχολείων! Ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι τὸ ψήφισμα ἐκεῖνο ἦν ἀπλὴ εἰρωνεία καὶ χλεύη, διότι ὡς γνωστὸν ὁ δήμος δὲν ἔχει χρήματα οὐδὲ διὰ τὰς ὑποχρεωτικὰς πληρωμὰς. Ποῦ δὲ νομίζετε ἔφθασεν ἡ δημοτικὴ μεγαλοδωρία; Εἰς τέσσαρας ἢ πέντε, ἂν δὲν ἀπατώμαι, χιλ. καὶ ἐπειδὴ τὸ ποσὸν προφανῶς δὲν ἐπάρκει πρὸς οἰκοδομὴν νέου σχολείου, ἀπεφασίσθη νὰ μεταποιηθῇ τὸ ὑπάρχον παλαιὸν τὸ ἐν ὁδῷ Ἀθηνᾶς· ὅθεν ἡ μία καὶ μόνη αἴθουσα αὐτοῦ ἐχωρίσθη διὰ τοίχων εἰς ἐξ. δωματια καὶ διαδρόμους δύο, οὕτω δὲ ἐντὸς τῆς αἰθούσης κατεσκευάσθη ὁλόκληρον σχολεῖον, ἀλλ' ὁ βλέπων αὐτὸ δὲν πείθεται ὅτι τὰ μικρὰ καὶ στενὰ καὶ χαμηλὰ ἐκεῖνα δωματια θὰ περιλάβωσι τριακοσίους καὶ πλείον παῖδας, ἂν δὲν μεταχειρισθῇ ὁ μακάριος διευθυντὴς τῆς μικροσκοπικῆς ταύτης σχολῆς πιστικὴν τινα μηχανὴν πρὸς συμπύκνωσιν τῶν μαθητῶν του.

Τοιαῦτα ἄτοπα καὶ γελοῖα καὶ βλαβερά δὲν θὰ συνέβαινον ἂν οἱ προϊστάμενοι τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπωφελοῦντο ἐκ τοῦ ὧραίου ἐκείνου θεωρήματος τοῦ Χρυσόστομου «Πολλοὶ πολλὰκις, ὑπὲρ τοῦ μὴ φανῆναι δεόμενοι συμβουλῆς τῆς παρ' ἐτέρων, εἴλοντο προδοῦναι τὴν ὠφέλειαν τὴν ἀπὸ τῆς ἐκείνων γνώμης, ἢ δεζόμενοι τὴν παραίνεσιν, διορθῶσαι τὸ ἀμάρτημα· καὶ μᾶλλον ἀγνοεῖν κατεδέξαντο, ἢ μαθεῖν, οὐκ εἰδότες ὅτι οὐ τὸ μαθεῖν ἐγκλημα, ἀλλὰ τὸ ἀγνοεῖν κατηγορία».

Θ. Ν. Φ.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τίς ἀφίνων τὴν πολιτικὴν τῶν Ἀθηναίων τύρβην καὶ τοὺς ἀνὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου θελκτικὸς περιπάτους, θὰ τραπῇ πρὸς ἀνέυρεσιν τῶν διεσπαρμένων Ἑλλήνων, θὰ τοὺς μελετήσῃ, θὰ γράψῃ περὶ αὐτῶν, θὰ τοὺς παρηγορήσῃ διὰ τὴν Ἰουδαϊκὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τύχην;

Ἐσχάτως πάλιν ἐπέπρωτο ἐν γαλλικῇ ἐφημερίδι, ἐν τῷ Petit Marseillais, νὰ ἰδωμεν ἐπαναλαμβανομένην τὴν ἐκκληζίν, ἢν προξενεῖ τοῖς Γάλλοις, ἢ ἐν τῷ Καργισίῳ τῆς Κορσικῆς ὑπαρξίς 993 κατοίκων, ὁμιλούντων ἀποκλειστικῶς καὶ καθαρῶτα τὴν σύγχρονον ἑλληνικὴν γλῶσσαν!

Ἀλλ' ἂν οἱ ἐν Κορσικῇ καὶ Σικελίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης ἐγκατεσπαρμένοι Ἕλληνες ζῶσι τοῦλάχιστον μέσῳ πολιτισμοῦ, τί γίνονται ἄρᾳ γε, ποῦ καὶ πῶς ζῶσιν, οἱ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐξανδραποδισθέντες καὶ ἀνὰ τὰς βαρβάρους ἡπείρους ἐκσφενδονηθέντες Ἕλληνες;

Ἡ ἀρχαία Ἑλλάς ἐκκληροδότησεν ἡμῖν χιλιάδας λέξεων, ἅς ἔχομεν ἀποθησαυρίσει ἐν λεξικοῖς, τὰ ὅποια ἐπαρκῶς ἀντικαθιστῶσι τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ

ἡ Νέκ' Ἑλλάς οὐδὲ κατὰ τοῦτο ὑστεροῦσα, καθ' ἡμέραν δημιουργεῖ λέξεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἔχει τὴν ἱστορίαν της.

Μία ἐξ αὐτῶν εἶναι καὶ ἡ ἐν τῇ περὶ Ἰωσήφ Μομφερράτου διατριβῇ τοῦ κ. Π. Πανᾶ ἀπαντῶσα **δεκακαλπία**, ἣν ἐρμηνεύομεν κατ' ἀπαιτήσιν τινῶν ἀναγνωστῶν μας.

Κατὰ τὰς ἐν Κεφαλληνίᾳ βουλευτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1852, ἡ κυβέρνησις ὅπως ἀποκλείσῃ τοὺς ῥιζοσπάστας κατέφυγε μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπεμβάσεων καὶ εἰς τὸ ἐπόμενον τέχνασμα: ἀπηγόρευεν αὐστηρῶς εἰς πάντας τοὺς ἐκλογεῖς, οὓς ἠδύνατο ὅπως δήποτε νὰ ἐπηρεάσῃ, τὴν εἰς τὰς κάλπας τῶν ῥιζοσπαστικῶν ὑποψηφίων προσέλευσιν. Οἱ πρὸς τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην συμμορφωθέντες ὠνομάσθησαν τότε **δεκακαλπίται**, ὡς ψηφοφορήσαντες μόνον εἰς τὰς 10 κάλπας τῶν κυβερνητικῶν ὑποψηφίων, ὡς ἀντὶ κατ' ἀλφάβητικὴν τάξιν εἶχον θέσει κατὰ σειράν. Τὸ ἐπινόημα τοῦτο ὠνομάσθη **δεκακαλπία**. Οἱ ῥιζοσπάσται ἰδόντες τοῦτο ἤρξαντο καὶ αὐτοὶ ψηφοφοροῦντες εἰς τὰς 10 μόνον κάλπας τῶν ῥιζοσπαστικῶν ὑποψηφίων. Ὅπως προλάβῃ πᾶσαν ἐκπανάληψιν τῆς τοιαύτης ἐπεμβάσεως ἐν τῷ μέλλοντι ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, παρεδέξατο ἐν τῷ ἐκλογικῷ ἡμῶν νόμῳ ἄρθρον, δι' οὗ ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἐκλογέα ἡ ἐν πάσαις ταῖς κάλπαις ψηφοφορία.

— Πλημμυρήσας ὁ Κηφισὸς κατέκλυσε τὴν Πετρομαγούλαν τῆς Λεβαδείας, χωρίον ἐκ 330 οἰκιῶν· οἱ κάτοικοι ἐντρομοὶ ἀνερριχθήσαντες εἰς τὰς στέγας μάστιγι ἐπικαλούμενοι βοήθειαν...

Τί ἀπέγειναν; !... Οὐδεὶς μετέβη, οὐδεὶς ἀντελήφθη τι, οὐδεμία τῆς πλημμύρας ταύτης περιγραφή ἐγένετο. Μήπως ἐγγράφῃ τοῦλάχισον ποίημά τι ἡ διήγημα;

Εὐτυχεῖς ἡμεῖς! ἐμπνεόμενοι *φιλολογικῶς* ἀκούμεθα εἰς τὴν πλημμύραν τοῦ Zola, ἥς ὠραίαν ἐν δημῷδε γλῶσση μεταφράσιν κατεχώρισεν ἄλλοτε ἡ «Ἐβδομάς».

— Ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» ἤρξαντο δημοσιεύμενοι χαρακτηρισμοὶ τῶν Βουλευτῶν μας· ἡ περὶ βιογραφήσεως ζώντων προσώπων γνώμη ἡμῶν εἶναι ἤδη γνωστή. Εὐχόμεθα ὁ συρμὸς οὗτος νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐπ' ἄλλων προσώπων κατεχόντων ἐξειδικασμένην πῶς ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν· δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ὑπάρχει ἐλπίς νὰ γνωρισθῶμεν καλῶς.

— Νέαι ἐπισκευαὶ θὰ ἐπενεχθῶσιν εἰς τὸ ἀτυχὲς τοῦ Βουλευτηρίου οἰκοδόμημα. Θ' ἀντικατασταθῇ ἡ στέγη δι' ἐλαφροτέρας, θ' ἀντικατασταθῶσιν οἱ μαρμαρίνοι κυκλώπειοι στύλοι διὰ σιδηρῶν, αἱ θύραι, τὰ παράθυρα, τὰ πατώματα οἱ τοῖχοι... Καὶ θὰ μείνῃ τί;

Ἡ δόξα τῆς Νεοελληνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς δεινότητος!

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

— Μετ' ὀλίγον ἄρχεται ἐκτυπουμένη ἡ ἔμμετρος μετάφρασις τοῦ Φάουστ, καλλιτεχνηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τοῦ Θεσῶς καὶ τοῦ Μήλου τῆς Ἐριδος κ. Ἀριστομένους Προβελεγγίου. Ἡ ἡμετέρα φιλολογία πλουτίζεται οὕτω μὲ τὸ ὑψιστον ποιητικὸν προῖον τῶν νεωτέρων χρόνων, ὡς ἀποκαλοῦσι τὸν Φάουστ πάντες οἱ τεχνοκρίται ὁμοφώνως. Ἡ μετάφρασις εἶναι πιστή, πιστοτέρα ἴσως πασῶν τῶν εἰς ἄλλας γλώσσας μεταφράσεων τοῦ Φάουστ, καὶ ἐφιλοτεχνήθη μετ' ἀγάπης καὶ ἐμπνεύσεως.

Προσεχῶς θέλομεν δημοσιεύσει μίαν τῶν ὠραίων σκηνῶν τῆς ἐν λόγῳ μεταφράσεως.

— Πολύτιμον βιβλίον παραδίδεται ἤδη εἰς τοὺς διὰ τὴν γλῶσσαν ἡμῶν ἐνδιαφερομένους· ἡ «Μελέτη ἐπὶ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς ἢ βάσανος τοῦ ἐλέγχου τοῦ ψευδαυτισμοῦ» ὑπὸ τοῦ ὕφηγου τῆς συγκριτικῆς γλωσσολογίας κ. Γεωργίου Ν. Χατζιδάκη. Τὸ βιβλίον τιμᾶται δρ. 2,50 εὐρίσκεται δὲ καὶ εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

— Καθ' ὅς ἔχομεν πληροφορίας καὶ ἐν τῇ μονῇ τῆς Σκαφιδίτζης, κειμένη παρὰ τὴν θάλασσαν, ἐν τερπνοτάτῃ θέσει, οὐχὶ μακρὰν τοῦ Κατακώλου, ὑπάρχουσι χριστιανικαὶ ἀρχαιότητες πατριαρχικῶν ἐγγράφων καὶ ἄλλων πραγμάτων λόγου ἀξίων, ὑπὲρ τῶν ὁποίων δέον νὰ ληφθῇ φροντίς ὡς τάχιστα ἵνα μὴ καταστραφῶσιν ὑπὸ τῆς ὑγρασίας καὶ φθοροποιῶν ζυφίων.

— Πλὴν τῶν καλλιτεχνικῶν ἐσπερίδων τοῦ Παρνασσοῦ ὡς ἴδρυσεν καὶ ἐνεκκινίασεν ὁ δρ. Σώμερβιλ—μεθ' ὅσα καὶ ἂν ἐξηκόντισεν κατ' αὐτοῦ ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» ὁ φιλόμουσος πρόεδρος τοῦ καλλιτεχνικοῦ τμήματος τοῦ αὐτοῦ συλλόγου—ἤρξαντο καὶ ἄλλαι μουσικαὶ ἐσπερίδες, κατὰ Κυριακὴν, ἐν τῇ νέᾳ λέσχῃ ὁ Ἐρμῆς. Ἐκτελούμεναι δ' αὐταὶ ὑπὸ τῶν ἀρίστων παρ' ἡμῖν μουσικοδιδασκάλων ἄνευ ἀξιώσεων ἐξαπλώσεως τοῦ μουσικοῦ αἰσθήματος εἰς τὸν λαόν, ἀλλὰ πρὸς τέρψιν ἀπλὴν, ἔχουσιν οἰκογενειακώτατον καὶ ἡμερώτατον τὸν χαρακτήρα, οἷδὲ συνερχόμενοι ἀποκομίζουσι τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἀκροάσεως τῶν ἐκλεκτοτέρων μουσικῶν τεμαχίων. Ἐπὶ τούτοις συγχάρισμα θερμῶς τὴν διεύθυνσιν τῆς νέας ταύτης λέσχης ἥτις ἐν τῷ μικρῷ ἔσεται βεβαίως τὸ προσφιλὲς κέντρον καὶ τὸ κοινὸν ἐντευκτήριον τῆς παρ' ἡμῖν ἐκλεκτῆς κοινωνίας.

— Εἰς τὸ κάλλιστον τῶν ἐν Ὁδησσῷ θεάτρων ἐδόθη παράστασις ὑπὲρ τῶν ἀπόρων φοιτητῶν τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου· μεταξὺ τῶν γενναίως συνδραμόντων ἀναφέρεται ὁ ἡμέτερος ἔγκριτος ὁμογενὴς κ. Γρηγόριος Μαράσλης.

— «Τὸ βιβλίον τῆς αὐρίου» Le livre de demain ἐπιγράφεται, ἀρκούντως κομψὸς τύπος, ἐν ὃ τῆς ἱστορίας τῆς ἐπιστήμης γνωστὸς ἐρευνητὴς A de Rochas ἐξέδωκε χάριν τοῦ ἐν Blois συνεδρίου τῆς Association Française pour l'avancement de sciences· ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, δια-

κρινόμενῳ διὰ τὴν ἐπὶ διαφόρου χρώματος καὶ εἶδους χάρτου, ἀπὸ τῆς μεσαιωνικῆς περγαμνῆς μέχρι τοῦ Κινεζικοῦ μετὰ ζωτοῦ χάρτου, καὶ διὰ πολυχρόου μελάνης ἐκτύπωσιν του, συζητεῖται τὸ πρὸ πολλοῦ ὑποκινήθην θέμα τοῦ χρώματος τοῦ τυπογραφικοῦ χάρτου καὶ τῆς μελάνης· ὁ κ. de Bochas θεωρῶν τὸ νῦν τῆς τυπογραφίας σύστημα ὡς προσβάλλον τὴν ὑγείαν τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ στηριζόμενος ἐπὶ τῆς ὑπὸ καλλιτεχνικὴν ἔποψιν ἐπιτυχίας τῶν δύο μέχρι τοῦδε γενομένων διὰ κεχωσμένης μελάνης πολυτελῶν ἐκτυπώσεων προτείνει τὴν κατάργησιν τοῦ σημερινοῦ τῆς τυπογραφίας συστήματος.

— Ὁ κ. Armand Lucy ἐξέδοτο ἐσχάτως τὸ πρῶτον τεύχος χρησιμωτάτου συγγράμματος· ὁ Index géographique, οὗτος ἐπιγράφεται τὸ σύγγραμμά του, σκοπεῖ νὰ παράσχῃ τοῖς ναυτιλομένοις πᾶσας τὰς χρῆσιμους αὐτοῖς πληροφορίες περὶ τῶν διαφόρων λιμένων τῆς γῆς· ἀπὸ τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, τῶν φάρων καὶ τῶν λέμβων μέχρι τῆς τιμῆς τῶν τροφίμων καὶ τῶν ξενοδοχείων, πᾶν τὸ εἰς τὴν ναυσιπλοῖαν διαφέρον διεξάγεται ἐν αὐτῷ μετὰ μεγίστης ἀκριβείας.

— Πρὸς διάδοσιν τῶν σπουδῶν τῆς χαλκογραφίας κατὰ τοὺς ἀρχαιότερους χρόνους συνιστᾶται ἐν Λονδίνῳ Διεθνὴς χαλκογραφικὴ Ἐταιρεία, ἥτις κύριον σκοπὸν προτίθεται τὴν ἐτησίαν ἀνατύπωσιν πανομοιότυπων τῶν πολυτιμοτέρων καὶ σπανιωτέρων χαλκογραφιῶν ἀναλόγως τῶν πόρων αὐτῆς καὶ τῶν ἐπιστημοτέρων μέσων τῆς ἐποχῆς. Ὑπελογίσθη ὅτι διακίσεις πεντήκοντα συνδρομαὶ ἐκ δύο λιρῶν θέλουσιν ἐπαρκεῖ κατ' ἔτος πρὸς ἀναδημοσίευσιν σπουδαίων πρωτοτύπων, εἰς ἃ θέλουσι προστίθεσθαι ἐρμηνευτικὰ κεφαλίδες Ἀγγλιστί, Γαλλιστί καὶ Γερμανιστί, ὅπως μὴ συγχέωνται μετὰ τῶν πρωτοτύπων. Ἡ ῥηθεῖσα ἐταιρεία θέλει καταρτίσει τὸ καταστατικὸν τῆς ὁμοίον πρὸς τὸ τῆς Παλαιογραφικῆς Ἐταιρείας τῆς Ἀγγλίας.

— Λέγεται ὅτι κατὰ τὴν ἀνακατάταξιν τῆς Βερολινεῖου πινακοθήκης ἀνευρέθη ἡ ὑπὸ τοῦ Λεονάρδου Da Vinci γραφεῖσα τῷ 1480 εἰκὼν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

— Ἐξεδόθησαν ἐν Γαλλικῇ μετάφρασει τέσσαρες διατριβαὶ τοῦ διασήμευ ἀγγλοῦ φιλοσόφου Herbert Spencer, αἵτινες εἶχον δημοσιευθῇ εἰς τὴν Contemporary Review.

— Ἐπίσης ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Barthélemy-Saint Hilaire ἡ γενικὴ ἱστορία τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ τῶν παλαιωτάτων χρόνων μέχρι τοῦ XIXου αἰῶνος τοῦ Victor Cousin. Ἡ ἐκδοσις αὕτη εἶναι ἡ δωδεκάτη.

Ἐξεδόθησαν. Ἐλεγχος τῆς ἐκδόσεως τῶν κριτῶν τοῦ Παιδαγωγοῦ καὶ τῆς ἐλλ. Γραμματολογίας τοῦ κ. Ἀριστείδου Κ. Σπαθίτη·— Ἐλεγχος τῶν προτεσταντικῶν ἐνεργειῶν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Χρ. Παπακωνσταντοῦ καὶ— ἡ Ὑδραυλικὴ τοῦ νομομηχανικοῦ κ. Ἀναστασίου Ἰ. Σούλη. Περὶ τοῦ περισπούδαστου τούτου ἔργου θέλομεν γράφει λεπτομερέστερον προσεχῶς.

Ἀγγέλλεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ ἐπὶ

καρίτα.
Ἐδη μοσιεύθησαν ἐν τῇ ὁσημέρᾳ βελ-
τιομένῳ περιοδικῷ Πειραιῶς "Ἀπόλλωνι" τινὰ
περὶ τοῦ ἔθνικοῦ ποιητοῦ Γ. Ζαλοκώστα ὑπὸ τοῦ
φίλου νέου κ. Θ. Βελιαντίου, ἐν οἷς πικρὰ ἀλη-
θεῖαι περὶ τῆς συμπεριρῆς καταστάσεως τῆς ποιη-
σεως περιέχονται.

Οὗτος ἐπροφήτευσεν ἐπὶ τῆς βασιλείας
τοῦ Ἰωακείμ. 609—598 π. Χ. τὴν εἰσε-
λευσιν τῶν Χαλδαίων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.
Γ. Δ.

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θεῖσα φαίνεται ἐκ κακῆς ἀντιλήψεως, δι' ὅσα ἔ-
γραφα ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ περὶ γυναικῶν,
μοι ἔπεμψεν ὡς ἀπάντησιν,
«Τὸν κεραυνόν, εἰς φάκελλον εὐδῶδη κεκλεισμένον».

Εἰρωνεῖα καὶ οἶκος· πρὸς τὸ φθλὸν μας, διαφά-
νονται ἐν τοῖς ὕψ' ὁμῶν γραφεῖσιν. 'Πουχάσατε!
Τοῦτο δὲν εἶνε καὶ τὸσον ἄδρὸν δι' ἓνα κύριον,
ἐκτὸς ἂν δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου ζητήτε . . . δεσπό-
την! 'Ο ἀνὴρ ὑπεδούλωσε κατ' ἀρχὰς τὴν γυναι-
κα διότι τὴν εἶδεν ὀλιώκας· ἀνευθενστέραν· ἀλλ' ἐ-
πειτα, ἀνεγνώρισε τὴν ἰδικήν του ἡθικὴν ἀδυνα-
μίαν καὶ ἐτέθη ὁ ὕδιος ὑπὸ τὰς ἀλύσσεις τὰς ὀ-
ποιὰς δι' αὐτὴν ἐσφυρηλάτησε. Σεῖς, οἱ κατερω-
νεύόμενοι αὐτῶν πθανόν νὰ ἐπάθατε ἐκ τῶν ἰδιο-
τροπιῶν των, ἡ ὑποκρίνεσθε ὅτι ἐπάθατε διὰ τὴν
γρίνην συμπαθέστερας. Αὐτὰ τὰ γνωρίζομεν . . .
ὅπως εἰςέδωμεν ἐπίσης, ὅτι αἱ ἰδιοτροπίαι μας
εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς σας. Μᾶς νομίζετε ὡς
πλάσματα ἀνάξια σπουδαίας τῆς σὺν σκέψεως·
προορισμοῦ. 'Αστεῖοι! 'Ημεῖς τὰς ἐπλάσανμεν τοι-
ούτους καὶ σὰ ἀνήσαντε τὴν ὑπεροχὴν διότι θέ-
λομεν νὰ νικῶμεν καὶ τὰ ὑψηρωτέμεθα οὐχὶ ἀπὸ
κατωτέρους ἢ ἱστούς ἀλλ' ἀπὸ ἀνωτέρους.

Καὶ ὡς τοιαύτην τὴν δημοσιεύομεν καὶ ἡμεῖς, σεβαστὴ καὶ πολυὰ μας προμήτορ. Τώρα, εἰπῆτέ μας· τί εἶσθε; Γραῖται; Βεβαίως· ὄχι· διότι ἔχουσι πολλὴν ζυῖν αἱ ὀλίγαι γραμμαὶ τῆς ἐπιστολῆς σας. Νέα; Ἐπίσης ὄχι, διότι ἔχουσι πολλὴν γνῶσιν καὶ πλείετέραν πονηρίαν. Ὠρμος κυρία; Ἄμφιδάλλω ἂν ὑπάρχουσι τοιαῦται εἰς τὸ φύλον σας· ὅλαι αἱ γυναῖκες· εἶναι νέαι ἢ γραῖται, δηλ. ὅπλιται καὶ ἀπόμαχοι. Οἱ ἑσθέρου κατηργήθησαν καὶ δυστυχία εἰς ἔκλεινον, ὅστις δὲν τὸ πιστεύει. Μή πως εἶσθε ἀνὴρ καὶ ἠθελήσατε νὰ μὲ ἀπατήσητε οὐδ' αὐτὸ δὲν τὸ πιστεύω, τοσοῦτω μάλλον, καθόσον ἡ ἐπιστολὴ σας εἶνε θυμασμός· καλλιγραφημένη καὶ εἰς τοὺς ὁμοφύλους μου, ἡ καλλιγραφία συνεπίζηται πλείετας ἀνοησίας.

Ἄλλὰ δὲν λιποτακτοῦμεν· ἀπεναντίας ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ πεδίου τῆς μάχης ἀφ’ οὗ τὴν θεωρεῖται τοιαύτην — εὐχόμενοι· νὰ νικηθῶμεν διὰ μιᾶς· ἔτι ἐπιστολῆς σας, καὶ διὰ τὴν ἐπιτύχωμεν κηρυσσόμεθα μισογόνοι . . . προσωρινῶς.

«Τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, εἶπεν ὁ Λούθηρος, ὁμοιάζει πρὸς μεθυσμένον ἔφιππον. Ὅταν τὸν ἀνεγείρωσιν ἐκ τοῦ ἐνδὸς μέρους, πίπτει πρὸς τὸ ἄλλο». Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὴν γυναῖκα. Ἀνεγείρομεν τὸν νοῦν της, ἡμεῖς οἱ αἰώνιοι παιδαγωγοὶ της, καὶ προσκόπτει ἡ καρδία της. Ἀνεγείρομεν τὴν καρδίαν της καὶ πίπτει ὁ νοῦς της. Τὸν γνώσιν τοῦτοῦ, ἔχομεν ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ προπάτωρ μας· ἁδὴμ ἐδιώχθη ἐκ τοῦ παραδείσου. Ἐνεκα τοῦ σφάλματος τῆς συνωνύμου προμήτορός σας Νομίζω δέ, ὅτι ἐκ πυρὶν ῥομφαίᾶ, ἡ ἀπαγορεύουσα ἡμῖν τὴν ἐν τῷ παραδείσῳ ἔσθον, οὐδὲ ἄλλο εἶνε ἢ . . . ἡ γλώσσα τῆς γυναίκος.

σὰς ἐγκαρδιούμεναι καὶ ἀντιλέγοντες προσπαθοῦμεν
να ἐξήσωμεν τοῦλάχιστον τὴν ὀργίλην ἐπιστολο-
γράφον μας καὶ τὴν ἴδωμεν καὶ πάλιν ἐν εὐρυτερά-
ῳ ἔξεται τοῦ ζητήματος. Τοῦτο δὲν εἶναι
πρωτοφανές. Πάντοτε αἱ γυναῖκες—ἔστω καὶ κατὰ
δάνοιαν,—διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς τυραννίαις,
ἣν οἱ ἄνδρες ἐξασχοῦσι κατ' αὐτήν. Μυριάδες
γυνῶμαι κατὰ τῶν γυναικῶν ἀποτεθῆσονται ἐν
τοῖς ἀρχαίοις βιβλίοις, δεικνύουσιν ἡμῖν πόσον
παλαιὸς εἶναι ὁ ἄγων οὗτος. Τινὲς μάλιστα ἠθέ-
λησαν να παρομοιάσωσι τὴν γυναῖκα μὲ ἐπιπλον
τῆς οἰκίας. Ἀλλὰ ποσῶς τὸ ἐπιπλον τοῦτο δὲν
κατέσπασε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἰδιοκτῆτου του !

Εὐρομεν καὶ ἡμεῖς μίαν καταλληλοτέραν πα-
ρομοίωσιν τὴν ἐξῆς, ἀλλὰ φοβούμεθα νὰ τὴν
εἰπώμεν. «Ἡ γυνὴ ὁμοιάζει πρὸς τὰ ἀγάλ-
ματα ὅταν τὰ βλέπομεν μακρόθεν, τὰ θαυμάζω-
μεν καὶ λατρεύομεν τὴν καλλονὴν των. Ἀλλ' ὅταν
πλησιάζομεν πρὸς αὐτά, δὲν βλέπομεν ἢ ἀπλᾶ...
μάρμαρα».

Καὶ φθάνουσι πλέον τὰ περὶ γυναικῶν. Ὁ Θεὸς
νὰ μᾶς συγχωρήσῃ μάλιστα, νομίζομεν ὅτι εἴπο-
μεν πλεότερα τοῦ θέοντος.

Χθές ἤρξατο ὁ Δεκέμβριος. Αὐτὸ βεβαίως τὸ γνωρίζετε. Ἀλλὰ θ' ἀγορεύετε ἴσως, ὅτι παρ' ὅλignon ὁ μὴν οὗτος νὰ ἔχη, ὄνομα θηλυκὸν. Ἰδοί-
πως. Ὁ Ἰούλιος Καίσαρ καὶ τὸν δύο τελευταίους
θερινούς μῆνας. Ὁ αὐτοκράτωρ Κόμμοδος, διακε-
κριμένος φίλος τοῦ ποδογούρου, ἀνέβασε τὸν
Δεκέμβριον καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὸν Ἀμαζόνια
πρὸς τιμὴν ῥωμαϊκῆς νίκης κυρίας, τῆς ὁποίας (ἄ-
γνωστον διὰ ποίους λόγους) εἶχε τὴν εἰκόνα ἐν
στολῇ ἀμαζόνος ἐπὶ τοῦ δακτυλιοῦ τοῦ
ἄλλ' ἡ φιλοφρόνησις αὕτη δὲν διήρκεσε πλεον-
τερον τῆς ζωῆς τοῦ φιλοκυριώτερου αὐτοκράτορος
καί, ὅσας τῷ Θεῷ, ἔχομεν καὶ τοὺς δώδεκα μῆ-
νας . . . ἀρσενικοὺς !

Κάθε πράγμα εις τὸν κόσμον, καθὲς ἄνθρωπος μὲ ἔχει
κατὰ τὸ πᾶν μὲ γοργὸν βῆμα πρὸς ἐμένα πάντα τρέχει·
ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ποὺ τὸν κόσμον ἔχει κρίσει·
δὲν θέλει τὸ καταρθῶσι μὴ ὡς γὰρ νὰ μ' ἀποκτήσῃ.

Εἶμαι ποιητὴς ἀρχαῖος — ἀντὶ τὴν κεφαλὴν μ' ἀρπάσῃ·
καὶ τῆς κεφαλῆς τὸν τόνον εἰς τὸ τέλος κατεβάσῃ·
μέλος σου εὐθὺς ὅθ' γίνω — συμφορά σου ἂν μὲ χάτῃς.

— Ποῖος πύργος δὲν ἔχει ἐπ' ἀλξείας ;

Αἰνίγματα. 1. χρημα-ῥημα. 2. Ὅρος-ὄρος.
Ἐρώτησις. Πύλος Παῦλος.

κ. ἰ. Ζ. Φιλιππούπολιν. Ἀνεστάλησαν τὰ χρυ-
σοῦμα ἀταξία.—κ. Α. Β. Π. Δαρδανέλλια. Ἐ-
λήφθησαν εὐχαριστοῦμεν.—κ. Π. Σ. Κ. Γεμουρξίνα.
Ἀποστέλλονται ἅπαντα πλὴν τοῦ β ἐξεντιληθέν-
τος, καίτοι ἀπεστέλλοντο τακτικῶς. Ποίημα χαριέ-
στατον ἀλλ' οὐχὶ κατάλληλον διὰ τὴν «Ἐδδο-
αδα». Μετάφρασις ὑπάρχει νεωτέρα ἀλλὰ κα-
κίστη τοῦ ἄλλου οὐχί.—κ. Ζ. Δ. Κ. Γαλάζιον. Δε-
χόμεθα γραμματόσημα· φύλλον ἀποστέλλεται
προσεχῶς. Ἡ ἀπάντησις τοῦ Κ. ἐκδοθήσεται εἰς
μέγαν τόμον. Τὸν Ἀπαριδιάδην προσεχῶς ὡς
καὶ περὶ τῶν λοιπῶν.—κ. Α. Α. Μύκονον. Ἐάν
εἶναι σύντομος, εὐχριστῶς.—κ. Α. Κ. Πάτρας.
Εὐχαριστοῦμεν· ἐλήφθησαν.—κ. Α. Φ. Πάτρας.
Λεξικὸν πωλεῖται εἰς Βίλμπεργκ, μόνον γαλλιστί.—
Τοῖς φοιτηταῖς Μ. Η. Χ. καὶ ἰ. Δ. Ξ. Πίθηκος,
ἐξέζωνος, μεγαλύτερος (συνήθετερον) κροστω-
λετον, εἶναι εἶναι.—Ἡ συνὰδελφω «Ἀμαλθεῖα»
Σμύρνην. ὁ Σ. Γ. Α. θὰ μείνῃ ἐτι 10 ἡμέρας.